

Pacific Herald.

Luth. College Library

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 5

Parkland, Washington, 1ste Februar 1901.

Ute Aarg.

Gjennem et Stør.

Af Ernst Evers.

Oversat af J. L.

Fortsættelse.

All, det var en stem Tid, som kom, og onde Raad kom med den stemme Tid. Han havde saet Pengene af en Døde, som tog syv af hundrede og lodde Haanden paa hans Strube for at snore til, naar han sandt det passende. Hegl oblagde en Del af Avlungen; Gelbner maatte følge sine bedste Heste for at turne deale Jorden Nenterne. Han haabede paa den næste Abling. Uroen, Belhæringen og Engstelsen for sine Huskoll drev ham længere op længere ud. Han bral Mod til sig for Lovets Gjenvordighed. Hans trostede Hustru overspændte ham med sin Kærligheds Net, hun bønsdolt ham om at blive hjemme, men han maatte ud. Maar han da ophedet af Blinen og øste ikke rigtig i Stand til at sanse sig vendte hjem, alda gjorde han hende ogsaa snart Bebredelser, fordi hun ikke havde lagt ind nogen Formue, og fordi hele Husstanden gik til Grunde formed iste hendes Fattigdom. Det var bitte Ord. Husmoderen hadde selbt mange hede Taarer derover. Han havde ikke agtet paa hennes Taarer; og dog var han en godhjertet Mand; og mangen en Gang, naar det med Magt stortræde ind paa ham, havde han sat sig ved Bordet, lagt Hænderne over Linene og grædt bitterligt. Hustruen havde arbejdet i Hjemmet og været omhyggelig for Husvæsenet, hun havde endog været ude paa Marken og seet til Dagarbejderne. Men han var saet sine egne Veje, og hans Veje førte i Jordærvelse.

Før anden Gang fulde han betale Tilgodehaveren de aarlige Renten. Han kom hjem og fortalte sin kone, at han havde solgt to Heste. „Men, Arnold,” sagde hun forstrosset, „du kan dog ikke andvære mere Heste!” — „Deng saar nok andvære mange Ting,” sagde han i en dum Tone. Hun svarede, men jeg kan heller ikke hindre dem. Jeg er tanket. For godt til henside om hans hals og græd der. Jeg er tanket.

bitterlig. Han trælte hende til sit Hjerte, som om han aldrig vilde løbhende los; hun sollte, at en Taare fra hans Øie faldt ned paa hendes Hoved. Den næste Morgen var han lidt oppe. Hun saa spørgende og med et behyret Blit paa ham. Han stod foran hende i Ræsselfæder. „Hvor vil du hen?” spurgte hun. — „Jeg maa gjøre en længere Reise,” svarte han, „for at drive op Penge.” — „Hvor gaar du hen?” — „Jeg kan ikke si ebet endnu, men jeg haaber, at vi snart sees igjen.” Han gik hen til Vorernes Sange og lybst. Deu. Længe stod han foran sin Hedevigs Sang. Han kunde ikke stille sig fra Barnet. Han holdt hende omarmet en lang Stund. Barnet vagnede og flynede sin Arm om hans Hals og sagde hjertegnende: „Fader, Fader!” Da vendte han sig hurtigt bort. Hans Hustru omarmebe ham og svurte ham bedende: „Sig mig, Arnold, hvor gaar du hen? — Snart, snart skal jeg sige dig det. Klara!” Han ille ud. Hun saa efter ham. Hvornen vil han vende sig? Det gif Tage hen. Fra henbes Arnold kom intet Brev. Men der kom et Bred fra Jorden; han forlangte Renter. Hvad mulde den slætters Kone gjøre? Hver Dag og hver Time saa hun efter sin Mand. Endelig efter en Uges Tid kom der Brev fra ham. Men hvad Slags Brev var det? Hvor fuldstændigt det var hende ud af alle Drømme om Lykke og jordiske Glæder! Maar du holder dette Brev i din Haand, min hære Klara,” saaledes blev Manden, „ba svømmeg jeg paa Oceanet. Jeg er en ruinæri Mand. Forskætere, Bedragere og Uagrere har mislægt min Godmodighed og Lejlighed for at skorte mig i Jordærvelse. Gelderne kan jeg ikke længere holde. I Aarshundrede er Gaarden gaaet i Arv i mit Famille fra Slekt til Slekt. Jeg kan ikke se paa, at den gamle Tradition kommer under Hæmmeren og for en Spotpris bliver afhændet til hvemmede, men jeg kan heller ikke hindre det. Det er tan ved lange Mængder, at Arnold kan komme paa den sorte Bei, og jeg angter for, at Herrens Haand maa staar voldsigt paa noget ujænders Styld.”

„Jeg har været i det gamle Hjem, hvil jeg har været Herre, et jeg sicer nu til i den nye Verden at grunde et Hjerter for mig og mine. Jeg gaar til Amerika og kommer først til at vende mig til din Ønsel, om hvem du har fortalt mig, og hvis visted jeg har i Græning. I St. Paul Wisconsin tal Gao den Geldern staar op af Ruinetne. I skal følge efter mig i den nye Verden, saa snart jeg der borte har fortjent sammen, at jeg kan lade eder komme til. Jeg har med tungt Hjerte best mit mit til dette Sted; men det var den sidste Vel, hvis jeg ikke der borte i Søen ved Haven paa min sødmene Gaard — min Klara, jeg vil ikke strive Sammen med: saa seig er jeg endnu ikke, og saa udlos er jeg endnu læsler ikke. Endnu kommer der Taarer i mine Øine, naar jeg tænker paa vor Gaard, men jeg maatte forlade den; nu red du over jeg kommer til at være. Jeg haaber snart at se dig og Vorerne igjen.”

Som et Sværd trængte disse Ord i Brevet igjennem hendes Hjerte og hendes Øine vædede af Taarer. Men det syntes som om knisten gav hende Knast, Mod og Forsigtighed. Hun tog Brevet, lod straks spændte fore, sagde Ingenting til Ejenerne om, hvoret var stædt og for visted til sin Søster Jessin paa Glyss. Etterreningen træf Svogerens som et Lyn fra klar himmel. Han havde nok saet vide, at Arnold hadde lidt Tab ved vores Plads Konku, han viste ogsaa, at der paa Gæsterne havde en stor Styld, men at det stad saaledes til, at hans Svoger maatte leve derfra, havde han ikke anet. „Arnold viste, at jeg kan behjælpe ham,” sagde han, „men han var for stolt til at naboje sit Hjerte for mig. Han har altid varet fuld af Hæmmer, og den hidselige staar endnu. Det er tan ved lange Mængder, at Arnold kan komme os til hjælp, og ved, hvad jeg er mit Slekt stydig. Fedrenevnen skal ikke gaa tabt for Fortsat paa Sibe 1.

over Gud Men og lader sit Hjerte i e al Guds naadige Haand.”

Ethvert af disse Ord trængte som en Knob ind i den ulærlige Hustrunes Hjerte; hun sollte Sandheden af denne Tale, og hun sollte sig ogsaa træffen af dogerens Anslag. Hun havde et øbent og ørt i Hjerte, hun vilde ikke riude Gud, til hvem hun som Barn af Domten havde bedet. Men aabrede er sig pludselig for hendes Øine en Agrund, — ja en Agrund paa denne Side af Graven og paa hin Side af Graven, en Agrund, hvori hendes forreste Lykke, og en Agrund, hvori hendes evige Lykke trædes med Underfang. Som en Vandringssmand, der mørke Mæster strider langmed en Ellippe op, da en Lynstraale fører ed og lyser over den hele Egn og berul en Agrund, som aabner sig ved Siden af ham, springer til Sibe og slægt ind paa en anden Netning, skal des gis det Hu Geld tu. — „Et ber ingen Mulighed for,” spurgte han Svogerens, „at Familienes Arvegods kan blive bevaret for Vor ene?”

„Hvis ikke Gjæsten er stor, end du siger,” svarte han, „saar vi vi holde Endommen. Vi skal er Gjæsten nu, men hvis vi lader Gaarden komme under Hammeren paa Grund af Gjæsten, saa vil den blive i Alverens Hænd og af ham uopn; den kan ikke ikke bære en Ne refot paa syv af hundrede; men dersom Arnold vil komme tilbage og joeg sig ejer mine Ordninger, eller dersom du under tan Fraværelse vil bo paa Gaarden o, lede den blive sigret ejer min Anvisning, da er jeg rede til at sæne alle mine Penge i Endommen og for dei forste af døde Jodens Ang. Vi skal er mine egne Vor mig nærmest, og jeg kan muligens labe mine Penge paa Gæsterne, men jeg haaber, at ogsaa den hidsige Svoger vil komme os til hjælp, og ved, hvad jeg er mit Slekt stydig. Fedrenevnen skal ikke gaa tabt for noge ujænders Styld.”

gjort i Rom i det første
(er fortælling om Rom i det første
Hundrede.)

(Fortællelse.)

XXIV.

Den første Fortællelse.

Hed føgte da Gubulus os Eddie til-
flugt, og Julius led sig de dem. Han
var i den sterke Fare. Hans Navn
var blevet udslettet af den militære
Liste, og han var offentligt udraabt
som en Korræber og en fædlos. Men
han var ingen Vælt; hans Tro var
fast, og hans Samvittighed støttede
ham; desuden var for ham nu det af-
skaffende ved døde mørke Hævelinger
dampet ved Lydia's Kærværk. Se der.

Et stort Antal Kristne havde tagt
Tilflugt her og førte en Li-værelse,
der fun ikke andet af Lyndes Befolk-
ning overværet dem. I Begyndelsen
var der fan Mænd, men da de sit den
forsigtige Erfaring, at også Kvinder
blev grebne, så i til Døden, flugted-
og-har: lidt lidt. Når det var muligt,
blev de ungt Barn overgivet til andre's
Omstødt, men i modset Hæld måtte
Hævelingerne i dem med sig, og mange
smoe Barn, ja endog Døberty var-
ber udelukkede fra Læge og var fri-
kast, der er den nødvendige Væringel-
ser for et Barns Trost. Man, og
nede også den og både.

Sorgmodighed var præget paa alle
Mægter her; men ingen klagebe; alle
var taalsmodige og resignerede. De
betænkte, at Jesu's hænde fornøjsagt, at
hans Disciple skulle have Troen selvført i
Verden, og de havde allerede en Lid-
værelst en Trængsel som denne. Des-
uden foreløm dres egen Stjernene dem
Janet deore end de Brødre og Søstre
der var omkomne paa Skjært-selv paa
Været. Men est rhoanden som Tiden
gik, begyndte Moriet nu den libe,
fugtige og evnulst i disse underjordiske
Hævelinger at øve sin stodelige Ind-
sindest o-har paa de nolønes Hælvred
og Sind. De blev nedtrukne og me-
lenkølle og falte sig som levende be-
grænede.

Dgas paa Gubulus hænde Lu'ten
beruede sin Indstundelige. Han begyndte
nu at bliv-sreg og efterlætt; men
paa hans Sind havde Op holdet der en
fortjellig Virking end paa de andre.
Han havde altid været en stille, effe-
temmelig og tilbøgeholden Mand, der
havde haft en bestandig Fængt for
Sand og Toll om sin Troes Wegthed;
men nu kom der en Forandring over lyse Dag ovenover dem og inddraf den

hen. Han blev ikke længere denne
tilbøgeholdre, usædelige Mand; han
sagte at det var ikke noet at indbefolde sig
i sig selv med sine egne Tanfer, men
at han også fandt have en Hjerning
at udrette for Herren her blandt sine
nedrustne Troestæller. Han blev ivrig
i at gaa om blandt dem og opmunstre
og troste dem med Guds Ord og For-
synelser, men det var overdomme og For-
maninger, os de støttede om ham og
lættede med Begejorlighed til, hvad han
havde at sige dem. Han blev dem
bare fær, og hans Kærværelle blandt
dem blev til stor Trost og Støtte.

Mange af dem maaatte ofte vove sig
op i By'n for at fåske Lyndesmidler
ned til sig selv og de andre, og de
valgte da best at gaa em Ratten. De
havde mange Venner i Byen, som
sympathiserede med dem og hjalp dem,
osie med Fare for sit eget Liv. Den
mægtige virksomme blandt disse var
Gineas. Hans store Rigdom satte
ham i stand til at yde dem kræftig Hjælp
ved at tilveiebringte Lyndesmidler til
dem fra Omegnen og Nabobæerne, og
da det var en befjendt Gud, at han
hørte blandt dem, der under denne
Trængstid ejer Stænderne varde
øjenlig Bemærkelse til at fåske
Hjælpemidler til de Brandlæste, blev
han aldrig mænnet. Også gik han
sæt ned i Katakomberne og prøvede at
opmunstre dem; men han saa suart, at
intet menneskeligt Ord fandt bringe
Trost til Hærlæster som disse. Hans
Ansigt og Stilkelse blev befjendt blandt
dem. De vidste, at han ikke hørte til
beres Somfund; men de støttede og
tildannede ham, og mangfoldige var
de Bonner, som opsteg til Mandens
rone for denne beres ødelæggende
Ven. Gineas var forbunet over at se
de fristnes Høfbed og Troesmod i
denne Trængstid, og Hærlæster
som lunde ubholde at være saaledes
levende begrænede. Han saa, at
han selv fun vilde kunne være en meget
udsigt frikken, thi han saa, som om han
aldrig var noget Troeslags Stjerd
funde tilstand til at lide han meget.

Blandt dem, der oftest vovede sig op
i Byen, var Julius, og det baade om
Ratten og om Dacen. Han var rolig
til at udlore sine Erfredioner, vorom
intet Dumbristi hed og maatte mange
Kære, saa et hans Gunner skjævebe-
fot har: Stikkelsbæ; men de formodede
iste at forgrave Baard paa hans vir-
kommne Mand. Under hans Bestyrkelse
blev Lyra også undertiden op i den
men nu kom der en Forandring over lyse Dag ovenover dem og inddraf den

fortistne Lust og vandt dermed Styre
til at forsvare sit underjordiske Liv.

Men Gubulus fulde ikke længe ub-
holde Hængestabet dermede. Moriet
og den trækkende, folde og fugtige Lust
sværtede hurtigt hans Kræfter. Dog
for Tag blev han mælt. Man sagte
at overtale ham til at vendt tilbage til
Lyndes Hus, men han afslog det.
„Nej,“ sagde han; „en Gang vilde jeg
med Glæde være forslaven der og have
mælt, hvad der saa maaatte komme; men
nu vil jeg give Mesten af mit Liv til
disse forgængende Brødre og Søstre, som
her omgive mig. Jeg føler, at jeg
kan være dem til Trost med mine Ord,
og jeg vil tale til dem, saa lange Her-
ren givet mig Mund og Mæle. Men
omslid forstumme denne Mand for
bestandig.

Det var en Rat, at han ville og ro-
lig sov hen, og Lydia fandt om Mor-
gaven sin Hader liggende told og sto
paa sit Leje. Hendes Strig drogde de
andres tilskede, og der saa de alle bette
Legeme henstrakt, fra hvilket den fri-
gjorte Mand var flyvet til de evige Bo-
tiger i Haderhuset biskoppe.

Det var trist not ejer dette. De
føjede alle den ørverdige gamle
Mand. Efter hans Begravelse paas-
trod Gineas, at Lydia fandt vendt til-
bage til Lyndes Villa og leve der hos
Helena, og i sin Sorg og Forlæbbed
havde hun ingen Villie, men gav me-
tanist efter for de andres Ønske, og
Helena modtog hænde som en Søster.
Morit og trist not blev Sødet nu for
Julius. Men han vedblev fremdeles
at arbeide for de andre, maalte med
endnu mere Virkning og Forvoven-
hed end nogensinde. Han maalte Hærlæ-
ster Dog; men en usynlig Haand
nogled og bestyrkede ham.

XXV.

Sammensættelsen.

I mangfoldige tunge Mænader
lunde de fristne saaledes isti være i
Sætterfest for sit Liv ved at give Afhold
paa det stjælle Dagslys, uden hvilket
Livet fun er af lidet Værd.

Gineas kom i al denne Tid fun me-
get sjælden til Høfset. Den Omstødt
havde været ved saadan Jæv, at
det ikke varde længe, først den
var moden til Udsættelse. Senatorer,
Adelomænd, Officerer, ja endog Kvin-
der havde med Enthusiasme sluttet sig
til den, alle drevne af deres Hæd til
Nero. Dagen var allerede fællesat, og
alt arrangeret, da ved Høgebomheden Side det hele
blev opdaget. Sætterfesten blev et stort
Antal Deltagere arresterede og paa
Pinebanen tvunget til at opgive sine
Medstaldiges Røgne. Den hele Sam-
mensættelse oplojetes, og et Hævnens
Verk be. undte. Enhver, som man paa
nogen Maade havde mistoent for at
hæd haaret i Hærbindelise med de Sam-
mensættne, blev grebet og ført til
Døben. Den mest hemragende blandt
Glenighed, de fristnes grusomme Af-
døde var Seneca.

Borts.

strafse og nu deres Liv og Videlser i
Katakomberne, — alt dette tillagde
hos Nero Stylden for, og han synes
nu at se i ham Menneskeslægtens
Glæde, — den Onde selv, islaet Styd
for at tilse Menneskene Rival og
Smerte. Han saa med Afsky paa ham
og hans Hof og fulgte, at han hellere
ville udsette sig for enhver Fare, end
fortætte sit tildigere Liv der.

Under almindelige Omstændigheder
vilde Gineas's habige Fraværelse have
valt Mistanke hos en los misærlig
Person som Nero; men Sagen var, at
han under alle disse den sidste Tids
Beginvenbede ganske havde forglemt
ham og sine litterære Interesser. Han
var netop nu fremjor alt ivrig paa at
udrydde de fristne, og den Kændesjæt-
ning, at de var uhyldige, gav ham fun
en forhået Smag paa Verket. Deres
Flugt og hemmelighedsfulde Skjul-
beder, hvor de saa aldeles undgåt ham,
fuldte ham blot med større Forditrelse
og gjorde ham end mere ivrig i at ville
sælge dem.

Men nu indtraf en Begivenhed, som
vunde hans Tanke i en ny Retning
og viste ham en ny Klasse af Fiender,
som det var langt mere nødvendigt at
bekæmpe. Keros' Ruggebløsheder
havde området til det yderste sydlig Hol-
let med Had og Afsky, og nogle modige
Mænd besluttede at prove at befri
Verden fra et saabant Uhyre. En
Sammensættelse kom i land, i hvilken
mange Mænd af den højeste Rang og
Andfligtslæde var deltagende. De saa, at
Keiserdommet gifte sin Røn imøde og
paa samme Tid, som de vilde blive
Nero knæt, sagte de at finde en Mand,
der var i stand til at røde Bod paa de
Onder, som allerede var tilskede. Nogle
troede at finde denne Mand i Seneca;
men andie, og de fleste, forestod Gaius
Piso, som var en Descendent af Huset
Galvinius og deltaget med de bedste
Familier i Rom. Han havde en el-
verdig Karakter, og hans realige, fore-
tommende Verden gjorde ham afholdt
af alle, som kendte ham. Han var
ju ikke saa ganske liv i sin Moral,
men det talte i de Sammensættens
Dine ikke til hans Stade. Sammen-
sættelsen droes med saadan Jæv,
at det ikke varde længe, først den
var moden til Udsættelse. Senatorer,
Adelomænd, Officerer, ja endog Kvinder
havde med Enthusiasme sluttet sig
til den, alle drevne af deres Hæd til
Nero. Dagen var allerede fællesat, og
alt arrangeret, da ved Høgebomheden Side det hele
blev opdaget. Sætterfesten blev et stort
Antal Deltagere arresterede og paa
Pinebanen tvunget til at opgive sine
Medstaldiges Røgne. Den hele Sam-
mensættelse oplojetes, og et Hævnens
Verk be. undte. Enhver, som man paa
nogen Maade havde mistoent for at
hæd haaret i Hærbindelise med de Sam-
mensættne, blev grebet og ført til
Døben. Den mest hemragende blandt
Glenighed, de fristnes grusomme Af-
døde var Seneca.

Borts.

PACIFIC HEROLD,

Udskrevet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Adkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....	50 Cts
Seks Maaneder.....	25 Cts
Fil Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt nedrærende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den højest i Money order eller læg 50c. i Solv i Brevet.

Giv ejer En Cent Primærer modtaget også. Men Primærer paa 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Nordiske Meddelelser fra Stændinoiske Sættelsteder og Menigheder modtages med Taf.

Forstør fra Side 1.

Nu vidste Hrn Geldern, hvad du vilde. Han ordnede selv alle sine Man's Anliggender. Han havde først fortællat Regnslab. Det visste jeg snart, at det var bare Magteren, som havde styrket ham i Frettervelle. Til ham blev der udbetalt Kapital og Renter indtil den sidste Hvid. Hrn Geldern blev, forind han fik et andet Brev fra sin Mand efter sin Dødsdød. Adresse: til Arnold, meddelte ham, at Gaarden ville blive bevaret for han og hans Barn, og bad ham om at vende hjem. Hædrenes Arvegods stred hun til ham, turde han ikke at give uden at rådsaa med Famille. Gelderns berom og bede dem om hjælp. Ikke faa! Sam burde holde ham tilbage, for det var ikke en Stør, men en Kie for en Mand at etjende, at han havde føret vild og at slaa ind paa en anden Bei. For sine Barns Skyld bad hun ham om at komme hjem. Hun vidste, at han holdt indlig af sine Barn og af hende.

Han svorte suurt paa dette Brev. Han blev, at han ikke kunne godkjende det, at hun havde sagt Djælv jeg jo! Føl!

fra hvem han aldrig vilde have modtaget Djælv; hun vidste om Forholdet mellem ham og Sværetten, og da hun alligevel havde taget dette Strid, havde hun ikke netop givet ham et Tegn paa, at hun holdt af ham; han var her hos hendes Onkel, vilde lere sig ind i de amerikanske Forb. Ide og ønskede, at hun og Vorueno hørt maatte komme vid. — Hun blev til ham igjen, at hun ikke havde glemt det hellige Lovte for Allet: „Dit Helt er mit Føl, og din Gud er min Gud, hvor du dor, der vil jeg bo, og der vil jeg begraves;“ men Husværet for at Hædrenes Arvegods ud. n. Nævndt. hed og af den Biergeuldighed fulde komme fremmede. Hænder vil han dog vel ikke pa-tage sig. Hvis han vilde det, saa vilde hun komme til ham, men da maatte han tillade hende at overgive Gutten i Slægtningenes Varetægt, for at han engang kunde overtake Gaarden. — Dervaa svarte han ubrigende med alle Slags Talemaader. I de to første dage blev han nu og da, men des efter vor d. i sjeldne-e, at d. t. kom Befra ham. Nu var han svært bæm om, hvad best mindste han havde fatter angaaende hendes og Veruenes Udvandring, da svarte han ikke et Ord. Hans Breve endog lidt ejer lidt en for einiusmæssig Tone og var i Almindelighed kun en Side lange.

Først.

Lidt fra Californien.

(Af E. W. Stensrud.)

Hære Herold!

Et godt nyaar til dig og alle dine venner!

Nu maa jeg virkelig sige at indfri et gammelt løft. Jeg lovede en del af mine mange venner henvende at sende dem nogle smaa meddelelser fra denne land af landet. Jeg haaber, at du vil være saa venlig at tape imod dem, selv om en del kommer lidt sen.

California special konferens holdt made det i San Francisco fra den 11de til den 17de Oktober. Mødet var doggelt i. Alle konferencens medlemmer var tilstede. Disse var: O. Brønsberg, J. Johansen, P. Borup, P. A. M. Carlsen, A. H. Lange, J. N. Andersen og E. W. Stensrud. Koncer-nens formand var Past. Johansen.

Det var et af forhandlingsgjenstande opstillet, at der ikke var nok der, hvor vi et og maa ofte være tilstede. Tyngden af det egentlige missionarbejde i California falder altfaa hoved agelig paa ham, som er bestemt dertil. Past. P. A. M. Carlsen. Men det er for meget for ham. Da han ene side er det

giv vi over til at høre hovedretrete ved denne konferens. Daaben var temast. Past. Johansen refereret. Som ledtræd gav han os følgende: 1) Daaben er vand samt Guds ord op besaling saaledes forbundet med vand, at dette anvendes paa et menneske i den treenige Guds navn. 2) Daaben vinter gjentselje, meddelet og forseglet hø paa sindernes fortadelse formebest Kristus og orvedel i evigt liv og salighed. 3) Daaben angaa saaledes alle og har meddeles enhver, som skal blive salig. 4) Ordensligvis forrettes daaben af oembeds tjenere, men i nedsædd kan den uden i mindste maaade at forminne dens guldighed forvaltes af enhver mand elle hvilke.

Over formiddag benyttedes til flere forhandlinger. Velsignet var udbyttet for os alle.

Blandt de forhandlingsgjenstande som opstilles og som ogsaa kan være af interesse for Herolds læsere var, ansettelse af en missionær til paa Past. Carlsens arbejdsmærk.

Herren har virkelig velsignet vores friheds fremgang i Californien. Men det er helst i den senere tid, at frugtern af de mange og tunge tag under de lange og besværlige cybninge og forbedelserne begynder at vise sig. I begyndelsen var hele marken overladt til en og senere to arbejdere. Først kom Past. Kvistendahl til Californiaen, saa kom Past. Carlsen, saa kom Past. Dietrichson og efter ham Past. Brønsberg. De to sidste maatte da i aarevis føge saaledi som det sto til dem — øst forst videre — at est i to mere de store træ, som villeres den fra dette vidi udstrakte felt. blot et stykke fra disse træ, som var opmærket med b. kom der ogsaa et tredje arbejde, til Californiaen. Nu er det nu henvende. Men der burde være mange flere. Der er ikke saa. Dersom vi alle vil faa. Det vilde at vi kunne foretage regelmæssige missionærer kunne vi vel endnu en titling hjalpe os med de fræsler vi har. Men det er umuligt. Blot undtagelsesvis kan d. ikke se. De fleste af os har nok der, hvor vi et og maa ofte være tilstede. Tyngden af det egentlige missionarbejde i California falder altfaa hoved agelig paa ham, som er bestemt dertil. Past. P. A. M. Carlsen. Men det er for meget for ham. Da han ene side er det

ganske vildt at vise sig de enkelte medlemmers far, skal det blive til noget. Men nogen menigheds pleie kan man ikke vente af ham, som man vore overalt.

For at overvælte hørvidt denne nødende nogenlinnde sit at skæbnes, blev denne sag, i forbindelse med en anden bemed nærb. stægtet sag, fremslagt paa konferensen i host. Allerede paa konferensen i Tacoma sidste sommer blev det besluttet at ansette en prest til paa Past. Carlsens missionær. Og Past. Borup i Eureka blev valgt. Men menigheden i Eureka synes ikke den funde lade Past. Borup gaa. Det stod vi. Past. Borup var den eneste, som for nærværende påsæde for stillingen. Det ikke alene paa grund af hans mange gode personlige egenskaber, men ogsaa fordi, at han er dansker. Det kan være interesse for Herolds læsere at vide, at en overvejende majoritet af Stændinoerne i Californien er dansker. Omment alle paa Past. Carlsens arbejdsof er dansk. Past. Carlsen er ogsaa dansk. Konferensen indsaa gaarne vist, at det vilde blive et sted for Eureks menighed nu igjen at sætte stilles med sin prest efter at prest og menighed var bryndt til at arbejde godt sammen; men den funde ikke komme over fra d. n. taf, at Past. Borup med sin danskhed og elsevirke menighedsighed som missionær burde været henvendt i Californiaen. Og konferensen havde den tiltro til menigheden i Eureka, at den med henblik paa missionens vel i det betragtet ville tillade sin prest at benyttes der, hvor den funde virke til storstue velsignelse. Men vel at næste en saadan forskyldelse maatte ikke ske for end en efterhand i t. jætet. Maa til Herren lede vi saa, at hans skæbnes sag kan fremsættes paa dette og ethvert andet sted til mange hjælps nytte!

En anden sag, som ogsaa blev behandles paa konferensen var Parkland Skolefogen. Under konferensen f. vi

en Aviselse fra Stolens board of trustees med bon om at være med i at opfælle de sidste rester af Stolens gjeld. Det glædebede os, at Stolen lidt efter hvilket som nærmere det måal, at være gjeldsfri. Vi indsaa hvilken hemmelighed vilde være for Stolens vælgt om den frembedes skulde trofles af en betydelig gjeld, og afsaa det som en rigt at afbetalde den gamle gjeld. Konferencen raabede derfor til, at et hvert af dens medlemmer skalde gøre, hvad der stod til ham for at afslætte Stolens restende gjeld.

(Forts.)

Om Barnetugt.

(M. G. N. Beuer.)

København, Mjun., 24de Jan. 1901.

I Hædre optræder ikke eders Barn, men opfører dem i Tugt og Herren-formaling.

Disse Herrens Ord har en meget voldsomt Betydning. Jeg vil blot minde om nogle Fejl, som Forvældre ofte gør sig styrklige i uden at vide at det er Synd. Vi taler ikke nu om de store, aabenbare Sunder, som mange ikke undser sig for at begaa ved endos i Barns Kærhjælpe at bande og færge, lyve, bagiale og bebrage, ja endog spotte og tale ilde om Prest og Læger og andre kirkelige Ting. Danner udsaar en ond Sæd, som senere bører frugt i mange Slags stemme Sunder.

Der er også mange, som går under Navn af gode kristne og agtverdig Mennester, som dog foregaar sine Barn med de sletteste Eksempler ved følgende og lignende Ting: 1) De bruger ikke Guds Ord i sine Hjem.

2) De går sjældent til Kirke eller til Guds Bord.

3) De er sparsomme i Hjelper til Stoler og Kirker, medens de er pengegjerrige og havefuge.

4) De bliver ofte vrede og fortærrede over Barnenes Opførel, som bo, ikke saa stem for Gud, som deres egen, og de kan ofte tale bebrekende og illa om sine Barn i fremmedes Kærværelie medens de saa godt som aldrig overmuntet de unge ved at rose deres gode og rossoze, ige hos dem.

Der skal stor Viddom og Selvberhæftelse til for at opdroge gode og lidige Ba n, da de læg er noie Marie til, hvad Forvældene taler og gør. Derfor tal venlig og hjærlig til Barnene, frist dem ikke til lidighed ved Haardhed og Ubillighed, vase sag-mo-

dig om end bestemt, billig om end streng, si til at be ille iab t. Mædet, opfør dem i Tugt; sådnu kom Svært til Gud, hører din Son, men hør ikke ejer: hør, tingler hørstidlig, men ejer hør i Hjærlighed, ikke i Hjærlighed og Dovitie; sådnu en Mands vrede mister ikke det, som er ret for Gud, Tugt dem i Hjærlighed naar de synner og lær dem at høre at Gud er en Kærl og midlertid Gud, los be med frage for hans Vrede. Og opfør dem i Herrens Formaling, hvilket ikke at give dem en Kristenbundskonferencing i Guds Ord og Sandhed. Saar joac Barn i tanke ret, saa lær det at kristne Imma Bonner og Salmenes, og lær det tilbage som forend det begynder paa Et land nabolien, som mindst burde holdes stede Maanedet om Aaret. Hvorfor konfirmeret Medlem skalde være med at opførde Stolen.

Barn er en Gave fra Gud, og vi skalde tolke ham d-fret, og ejere alt vi formaaer for at bringe dem til ham igen. Hvad kan bringe Forvældene større Glæde end at se sine Barn vande i Herrens Tengt og et gudeligt Liv? Men hvad kan bringe dem større Sorg og Bedrøvelse end at se dem vande paa Lækkens Vej? Og har ikke et ikke Rosebæne selv Stad i dit sidste? Og hvor intellelige burde ikke de Barn sole sig, som har kristelige Forvældre der vil lede dem paa ret Vej.

Forvældie skal foregaa sine Barn med gode Eksempler, både i Tale og Handlemunde, da Barnene lægger noie Mæste til alt, som de ser og hører af Forvældene, både godt og ondt; og da de af Naturen er onde, læser de delst det onde. Mennestets Hjertes Tanke er omde fra Ungdommen af.

Gæmpler meget het formue,
Hvad de unges Ansigts staar
Op paa Forvældres Øje.
Den Ord, som de hos demmen har,
Den Synd og Lust, som ved demmer,
Den følger he saa vane.

Sau dogter eder berjor ret,
At ingen er gud til Gud.
Et øer skal forsvare,
Men et de kan i ørte Ting,
Omvores n af Duse og Elde.
Og til Guds Øje er os ca.

Derfor et hel et jærlige Blænde,
at Barnene har en god lidelsis Sand-
heds, kan de kan forme til Tinget paa
sin Forvælder og eve et lidelsigt Dio da
de falda.

ilden Dio er det umuligt at behøve
Gud, som strevet staar. Men aldrig
at høre noget om den treenige Gud, se-

det er Mennestets Hjerte iller, thi
uden Guds Ord er ingen Dio paa Tinget, ingen Sandhedsandelse og ingen
Salighed. Derimod der givet noget
Ting, som der for et Menneste der i
Verden ligge. Tugt paa et rige, et ry-
besoldet, jaer er det en sand kristelig
Dio; thi u'en en sanden Dio er Men-
neste det eneste at alle Starninge
paa Jorden, efter som disse Kristne
Dio er Sandbed. Hvor, som er det
bliver best tilde blive salig, men hvor,
som iller trof skal blive forbant.

Gibert Menneste Juulje ja tilgæne
lig Jon wegen Sandstab, at de lante
komme til den Erhjælpe, at de ikke er
Rabte blad for at blive en forbi Lid her-
vede paa Jorden, men ill et evigt Liv.
Kristne Barnebøler skalde være en
Beredesse for det senere Liv, saaledes
skulde hele Mennestets Liv her paa
Jorden være en Skolegang og Be-
redelse til Livet blivelse Graven. En
sand kristen vil i sin Handel og Han-
del forvirre ejer: Hvad figer Gud mig
i sit Ord? Og naar han har saet
Svar, saa ejer han det som Gud figer
ham i Ordet, og det skal være den krist-
nes Kærlighed i alle Ting og Trost i
Doden. Forvældre skalde være sine
Barnes Gudsmed i Gudsfrugt. Goda
figer: Jeg og mit Hus vi ville tjene
Herren. Dette er en Besjendelse, som
burde tillegges i ethvert kristeligt Hjem.
Thi der hvor Guds Ord bringes hvir
Dog, der dooc der bedes i Land og
Sandhed og Troens Frugter viser fra
i en gudens lig Vanbel, der er Herren
selv tilfiede med sin Land og Hæde,
og over dette Hus viser han sin Fred.
Men det Hus som tfe frugter Gud,
har huset Ord ikke høres, hvor end
alidina er givet, vil au der end synes
i det høre at var: Træsel, Lyde og
Værbud ikke kunne holde sig, nam
hylle og Blodgang indfunder sig. Da
om en kærligste Rose forsvinde
om Rose for vindens. Thi de u, us-
alige halvde deler i Dommen, ei
beller Gud bære i de respektiges Me-
dighed. Derfor skal vi høre Gud, at
som man mærke med os, og hører os ikke
i et lidelsigt og Sandbel. Hvor
man lægger et lidelsigt sin ille nabo
til Guds Øje, han er den respek-
tigste Dio, og mit bu bære ejer skal
viude hos Dio til. Gud er hjærdet et
etiget til en Ting der har Forvæld-
ene et dei Dio. I mælt og det ill-
kommende. Den højeste Dio har
Jærlige Ting, til hvile og lidelse
fra 132 til 136.

3 Hus og Hjem har Man a. Bi-
De sammen et gudfrugtigt Dio,

Edv. Isacksen.

Eneste norsk Urmager
i Tacoma.

Gor. Ave. og 11th Str.
Et pent Udvalg af ELGIN og
WALTHAM Ur for Salg.
Tel. Black 268.

Student- Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. . . Tacoma, Wash

VISSELL & EKBERG BOOKS & STATIONARY.

All kinds of Scandinavian books
and papers always on hand.

For Christmas see our line of
Novelties, Christmas-cards, Al-
bums, etc., it will pay you.

1308 Pacific Ave.

TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candles.

Crown and Bridge Work & Specialty
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

PATENTS

50 YEARS' EXPERIENCE

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Anwendung a sketch and description may
qualify application for certain free whether as
invention or potential. Consultations
free by mail. Handbook on Patents
post free. Obtain money for securing patents.
Patents issued through Munn & Co. receive
special rates without charge in the

Scientific American.

A sum monthly illustrated weekly. Largest cir-
culation of any scientific journal. Terms, \$1 a
year, four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & CO., 101 Broadway, New York
Branch Office, 125 F St., Washington, D. C.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerar-
be de.

Med Barn i Tugt og Hjælp.
Der lever mange inden Døg,
Der vil højs bens med Guds hjælp
Den Hære Skiftevær.

Guds priser den Manus salig som har
Pust til Herrens Øje, og four grænber
paa den Døg og Nat. Det skal da
ansees som en Ærde at man ikke kan
berværling af Øjet, men lader nu
bruge det med Pust og glæde os over
at vi har Fælles til at høre Det.
Guds Ørd er fastlig icke en Ørd, ja
meget fint Guld, og lader nu om
ning og Honningt ge, og det er flæ
pere end noget værgeet. Snart og her
er det eneste Midst paa Djævelens
Anse, tælle og Fortælle her i Verden.
Det er den eneste Trost og Bedestur
gelse naar Sorg og Glos ang. inti sinde
sig, som saa ejte maber Guds
Barn her i Verden, og Hjælp dem
Døden nærmest nu, da et ver inuet kan
kan troste og vedelvænge o. uden Guds
Ørd.

V. 128. Gælg er den, som frugter
Herrnen, som gaar paa hans Veie, der
du skal se fra frugten af din Hand og
Arbejde, hellig er du og det gaar dig
vel. Din Huskra skal være fra en
frugtbart Vintra paa Ebene af dit
Ørd, din Barn som Oliventræne
bit Bord. Se, faciles skal den
Mand velsignes som frugter Herrnen.
Se Mosebog 28. Vers 15 og 29. Den
som du ikke harer din Guds Hjælp
du lojer bare paa at helde alt hens
End, skal du ikke haa Hjælp paa din
Veie; men alle Guds Fællesskaber,
skal komme over dig.

Guds Ørd har altid vist sig at være
Gottenes Velsignelse, Vores Øre og
Jordens Salt. Nu er det uigenkun
digligt vitt, at den latinske Verre er den
reale Guds Ørd, som alene er
mængd til at bevare verden mod de
Udbergang. Her hjælpe Broder, han skal
og Staten hjælpe. Jeg vil ikke
om alt hvad helligt er. Det er
verre enfolbig og alt. Men Guds
Ørde er da end godt. Først mind
at vi mister dit Venetiens ret og ret.

Broderskab og Assurance.

Bor Stats Repræsentant i Amerika
Denmark, figer blæst over ihaa en
fremmende Farberetning, følgende en
genueelige Selvstænders Repræsentant, der
er ikke imod Farberetningen, men jeg
vil gjerne hæfte de ordige ord be
uordlige.... For nuværende bliver de
mest urimelige budt... Det
være Borgere af jomfruighedsstiftet

men nu et Ørdebet under Navn af
"Cranford," hvis eufis Blad er at
nu i Sandt at offentlige Stillinger
for sig selv. Om en rimelig Lov for
det Besættede landes vedtagen, vilde
se være meget gunstigt for det øjend
i Det blivende.

Det er Indberetning besifrer bræ
"Cranford" for her jegt, at mange krigs
Hæbler for Ørdebet ejer vil have
deres Ørde, hvilke Gæbler og hvilke Ørde.
Gæberne vil have deres i Politif.
Det legges der et nu af Maal i de hem
melige Beffaler. Og for at faa
mange til at betale sig Ørde, faar de
måndag Abjekton, som løber Bindning
for alle Weblement.

Nen er det muligt at alle kan vinde
Gæber, naar Ørdebet intet frembrin
der, og nog holde fastbare Rantcer
og Intet fine Embedsmænd og reisende
Spender ganske godt. Vi tjænder til
noge Ørdebet, som betoer sit øverste
Embembaud med en bolitlingeved
Efter 800 kr. Maanich i Len. De
har fine og fastbare Rantcer og Ber
vegenlunde vel laaene Embedsmænd.

Vi man betoer af dem, som ej
være. Samme, vi maa beundre den
værdi og den eienhændelige op
fattelse. Det er ikke mange, som kan
se nu vinter, at de skal lære og tæmme
Drenge med kæden Rådskramme.

Vi har ejte grænset paa, hvor denne
næste Billig og Hjælp Det har sin Grund
og Silje. Bare nogen faaude vise, at
den Gæber og Silje ikke er salt og
mægt, at Silje ni vore meget fastform
lig. Vi det effert, at alle vinder op
til deres Venge? Men om nogen
væber, er det da effert, at jeg er en af
dem? Og er det rett at ret af mig at
vi befordre en anden væber, naar jeg
ingen andre Færdi giver for hans
væge end at jeg som han vil
have et valfærd, som jeg ventet og
hædte. Det talte nu til mit Færdi og
Færdi til min Tab? Og da Silje
er min Jærestning ren? Nei, meget
værlig.

ABONNER

PÅ

HE HOLD.

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og
pent udstyret.

Hver Bog
er 6 x 4½ T.
trykt med
store og ty
delige Ty
p med
mærkede godt
Papir, med
indbunden
Læredsbund
med Sitke
aand
af
Solvtryk.

Prisen er blot

Enkelte Exemplarer 18c
I Partier paa 6 Exemplarer 16c
- - - 12 - - 12c

Skriv til

G. W. A. Bowles,

77478 MONRO STR. CHICAGO, ILL

Bekjendtgjorelse.

Alle pengedelob til Pacific Di
strikt sendes berefter til distrik
tets kasserer, N. J. Hong Park
land Wn.

Carlo A. Sperati.

The . . .

Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustra
tions it contains Stories,
Biographies, descriptions of
Travels, articles on Natural
History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all
over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.

St Louis, Mo.

Komplet Udstyr

- af -

Sko OG Stövler

Faaes hos vor erfarene Sko
handler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
vænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen ander
landlende.

Central Drug Store.

Anderson Bros. Eiere.

Nye Mediciner

ny Bestyrelse

COR. 11 & Tacoma St. Tacoma, WASH.

Lindahl Phot
ographer

112 Pacific Ave.
California Building,

TACOMA WASH.

The Iowa Cutlery Grinding Co.

Gaff, Forstjær, Slagter, Kamme
og Barberknive, firurgiske Instrumenter
og Gravererstøi osv.

Alt arbejde ved hjælp af elekt. ip
Driftsraft.

Alt arbejde garantieres
22 Pacific St., Tacoma, WASH.

Vor Frelsers norsk luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Passer.

dopsal: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

-o-

Søndag 9:30 A. M. Søndags
skole.

" 11 A. M. Høimesse
gudstjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.
Jusdag 6 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.

Over 1ste og 3de Torsdag Aften
Maanedene, Ungdomsforening.
Over 2den og 4de Torsdag Ef. m
Maanedene, Kvindeforening

J. M. Arntson,
Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
som Ejder, Rentekriter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - - - - WASH.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.—

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Reserve Quæret ved nye Utholdelser for Emigranter i Amerika.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor G. Petersen, Emigrantmisjonær, træffes i Pilgrim-Hus og Saar Emigraanterne bi med Maab og Daab.

Sælf. kom formuer fra Dalem, tjært på Belt Line Street Car Day 11 Dern.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog. I Skindbind	\$ 65
" " med rødt	
Sælt og forgylt Kors og Kalk	1 00
" "	
med rødt Sælt og Albumannspande	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibelhistorier	25
Katekismar	15
Josendals Billed ABC	15
Syno alberetninger, Pacific District	25
Ny Testamente	25
Spar Tid og send til os efter disse Bøger.	

Adresse

Pacific Lutheran University Ass'n
Parkland, Wn.

P. E. Hofstad, "Skredder"
Fardiggjorte klæder paa Bestilling.
Alle slags Reparationer til rimelige Priser.

513 So. 11th Str.

Tacoma, Wash.

Abonner paa "Pacific Herald"
for 50c om Måned.

Pacific Distrikts Prester.

Anderjen Chr. Øenster, Idaho.

Anderjen J. R. 1216 Chehant St.

Oleland Gal

Bieffen J. Ber 173 Nodisch Wn.

Borum T. Chr. N. & Pratt 5118 Garfield Gal

Christensen W. H. 1422 7th Rue, Seattle,

Wn.

Gaelsen P. R. 509 East 10th St. Gal

Oleland Gal.

Holz P. C. Stanwood, Wash.

Gransberg O. 1063 Howard St.

San Francisco, Cal.

Hagset, O. 2000 Fremont Street.

Orever, Wash.

Ørnes, E. Berland, Wash.

Ørnes, O. W. Siberia, Oregon.

Jensen, N. O. Bernholz, Gal.

Johansen, J. 204 3 Str. Jesus, Gal.

Georg, W. Q. 100-120 St., San Francisco,

Oleland Gal.

Varjen, T. Berland, Wash.

Dane, Chr. O. Ber 236, Fairhaven Wash.

Ørnes, E. Ber 97.

Willbur, Wash.

Orsel, O. St. 425 Ga. 10 St. Portland,

Oregon.

Ørnes, R. Silvertown, Oregon.

Ørnes, O. N. 2030 So. 3 Str. Tacoma,

Wash.

Østensrud, O. W. 235 13th St.

San Francisco, Cal.

Gust. Morton, Bestyrer.

Tel. Bay 481.

Puget Sound. Tea Co

IMPORTÖRER

Wholesale og Retail Handlere

— — —

THE, KAFFE OG SPI-
CERIER.

Stort Oplag af Kjokkentøj.

128 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Vare en Visitation til.

En Preist meddelede følgende fortælling tilbrugeligt: „Der kom en ung Mand til mig en Aften og saade: „Herr George har, og han er bange for at se. Behag at komme fremst, for Det er ikke han kan ikke leve til Morgen.“

Jeg gik med ham og saade: „Det er ikke en dårlig Mand,“ sagde han. „Han er en Mand som ikke er en dårlig Mand. Jeg har ofte fornemt hvem til at føje sin Øjens Grise; men nu hører jeg at det er fornuft.“

Bed at træde ind i et kalmestehus. Det var, saadet jeg kom ind, en gammel mand, der havde en hvidt hår, der syntes at være meget hvidt. Han sagde: „Hvor er jeg?“

„Du er hjemme med din Moder, Øjens George,“ svarede hans Hustru.

„Og er jeg meget ill?“

„Ja, min Øjeng, du er meget ill,“ sagde Hustruen. „Men du er ju din datter med din hvidt hår, der syntes at være en gammel mand, der sagde: „Moder, jeg skal ikke da, da jeg?“ Jeg kan ikke da.“ Han havde en lang tidsbillede på Datteren, og han blev efter ubesvaret.

Da han kom ihu til sig, så jagte han moden: „Datteren er hei.“

Han saa ørgejligt paa mig, og sagde:

„O, bed Gud at han vil give en Visitation til!“ Datteren bejede med han.

Vi fandt ved hans Øng, at han havde en hvidt hår, der syntes at være en gammel mand, der sagde: „Gud om hans Øjens Grise.“ Vi havde ikke givet ham en sådan Visitation.

„Og mens vi havde manden den stoffels unge Mand med sin Stemme: „Den kan ikke ha en Visitation — blot en Visitation til.“

George behøvede ikke. Den havde han ikke hørt jeg ofte talte med dem om Vejen til Saligheden. Vandringen indtraadte og George blev fuldendt bejbedet. Der blev først vist i 100 milen. Gud kunne hørt mit Bedør og gavet ham Hjælp tilbage.

Men, at med Hjælp vedvarede tilbunden og de voldsige Tænker, ja spesielt ved hvidt Hånd under Øggen, men, saadet også ben. Han fragede for at få fortælling om Øjens Grise, men fragede ikke for at have ikke hørt. Han var jo næsten usig for at det kom ikke gjært for ham under hvidt Øgdom, men han ville ikke at have

hos at få, den Enighedens Ørterstrelle lebende Gud om en Anledning

— — —

Den bør givt sig snart igjen ud paa Den hvidejuligebane og besluttede sig til at føje tilbage, imod Bloderens uhyggelige Kyster. Jeg talte altid med ham meget alvorligt om hans Øjens Grise. „Og nu,“ sagde jeg, „vi da kan tilfælde uden din Moders tilhæft?“ „Tog dig være, Gud læser dig ikke frede.“

„O,“ svarede han, „jeg bor ikke oppe i et lille en trækket e-bau; men nu er jeg på tilfælde og ryde Øjet. Hvor er min venner tilhæft, den kan vi samle os til et Kong.“ Det jeg funde hvare, vendte han til, hvilket fortalte mig.

Den dag dækket fil hans Moders Øre fra til næsten paa det Øjeb med voldsom George havde sejlet. I en Storm var George kullet over bord og døde ikke ikke redvet. Han havde ventet paa at blive en fristlen engang i fremtiden, men havde var han nu?

„Jeg vil ikke, Gud lader ja ikke paa!“

„Vores“ ved T. Larsen.

Ell mit Vernehjem.

Mit. Hans Høifeld, Indsigt af Sænget, p.

Oj mægt ful,
Guds Christen.

Urb's bemærket.

Det vildest var den de Barnes, ejten fandtes i vest til G. O. Gridien, Græsbyens Østelite, Østelite til O. L. Knudsen, Portland Wash.

T. Larsen.

ELLIS & SON S. S. LINE.

STR. "SEHOME"

Afsluar fra Commercial Dock Tacuma, hver Tirsdag, Torsdag og Lördag, Kl. 3 Elfm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afsluar fra Whatcom Kl. 8, Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes Kl. 10 Elfm. hver Søndag, Ons og Frødag.

Prise, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25,
A. H. Ellis & Son, EIERE,
W. J. Ellis, TRAF. MGR.

Pacifickysten.	Betalt for Herold.	Bast. Harstads Kald.
Fra Cape Flattery berettes om flere Stibbrud i de sidste Uger. * * *	A. P. Mikkelsen, Fresno..... \$1.00 Grid Wiltz, Oregon 1.00 W. S. Myrat, Amherst50 A. O. Hegg, Decorch50 E. G. Soland, "50 Andrew Troff, Sandred 1.00 Bast. N. A. Quammen, Christiania50 A. Halvorsen, Christiania50 D. Hugdahl, Menomonee50 Bast. T. Johnson, Norskland50 Ole G. Nergaard, Nora Lake50 Mrs. J. netts, Jens-n. Brocksville 1.00 Pan. H. Rosengren, Baldwin .. 1.00 Bast. G. D. Knutte, Milton 1.55 G. A. Lee, Califor.50 Mrs. J. Norman, Everett50 C. M. Beaver, Nasson50 C. M. Beaver, "50 L. M. Deaver, "50 Anne H. Sand, Pequot50 Hans Dijen, Venecia 1.50 H. G. Ulano, Mayville50 Ole W. Hugo, Ridgeway50 Jul. Nap fra D. R. Hugo, Ridgeway25 Che. Lingvist, Helper 1.00 Mrs. D. T. Dover, Eaton 1.00 G. D. Qualand, O. metay50 L. Mikkelsen, " 1.00 J. L. Moescht, Bricelyn50 E. Danielson, "50 M. A. Ellington, Colo.50 J. P. Kropow, Wilmingtton50 Theo. Lyman, "50 Dr. Petersen, Eugene 2.00 Bast. J. G. Moescht, Norman50 Peter Eman, Norman50 Pan. J. Lunncoos d, Edgeton .. 1.00 G. J. Holden, Ridgew.50 Miss Delia S. Kocher, Zar50 Miss Helen Simstad, Zar50 Mrs. Chr. Olsen, Zar50 L. Engen, " 1.00 Nasmus Larsen, Cedarhome50 Tilj. Ewing, Eugene 1.00 Ole Teigland, Gilbert50 Julia Williamso, Baltic50 G. N. Livdal, Belva50	A. W. Lambertsen 54.00 G. N. Livdal, Belva, N. D. 2.00 L. Larsen, Kasserer.
Villet fra Chicago til San Francisco er ifølge seneste Vereininger af Southern Pacificbanen nedsat til \$30. og fra Kansas City, Omaha og andre Steder til \$25. * * *	Fra Lawrence strives, at de forskellige Smaapiger, som blev anbragte i Familier inden Menigheden, lever og trives vel. Det gaaer ogsaa godt med Indsamling til Skolens Gjeld og at det i Pastor Vanes Kald vil gaa nogetlunde suart at saa det lovede Besøb. Tette er en stor Glæde, da det viser at man der har baade Samfundsind og Ærer for Ungdommens fristelige Undervisning.	
Northern Pacific Jernbaneselskab har nylig besluttet at bygge fem tuisinde Jernbanevogne, og den største Tel skal bygges af Washington Furn. Tacoma "car shops" saar hænderne sulde. * * *		
I Tacoma havn ligger mange store Garster og laster tuisinder af Tons. Nogle stal fragte Hvede til Europa, andre Flour til Orienten. Desuden føres en Masse Kul og Trajasi af flere større og mindre Garster. * * *		
Det ser ud til, at en ny Jernbane skal snart blive bygget mellem Portland og Tacoma, idet et Par eller flere Selskaber har begyndt i Natten at hjæmpe for Erhvervelsen af den før 10 Aar siden mellem hinc Punkter "grænede" Union Pacificbane.		
Skolens Sag.	Gave til Pastor Sperati.	ABONNER
Fra Formand Foss's Kald berettes at Sagen om Afabetaling af vor Skoles Gjeld nylig har været alvorligt drøftet i flere af Menighederne. Baade Pastor Foss og T. C. Soetra, som har været tilstede ved flere Møder, samt en Del andre, har leveret trægtige Indsteg for denne Skoles store Bethydning herude for vor Kirke og vor Folc. — Dette bør tjene os og alle andre som en Spore og stor Opmuntring.	Den 29de December var der Pastor Speratis 10aarsige geburtsdag. Hans venner omkring i distrikten havde i længere tid forsøkt at få gjort ham en gave, og på nu endnu ikke endnu opført en god hemm en Chidering piano. Pastor T. L. Larsen og Dr. Nygaard gift til pastorens hjem og gav ham ordet til selv at komme med i byn da præs et piano. Pastoren måtte ablyde og om nogle fåa timer stod et nyt piano i hans hjem. Det er altsaa en gave fra hans venner i de forskellige dele af Pacific distrikt. Det vil visseleg glæbe dem alle at høre, at planen nu er realiseret, og at Pastor Sperati har haft en gave, som han saa vel forsøgte at binntre, og som viist vil bringe ham, og andre mange hyggelige timer. Der står saa mange pianoer i de rig hjem omkring. De saa der blot som emblemer eller fordi det er en slik at have et saadant. At dette ikke bliver tilslidt ved Pastor Speratis piano, føler alle hans venner sig forvissede om. Påa de mange venners og embedsbrodres vgne ønsles da Pastor Sperati til lytte med pianoet. Det er en sjeldent gave og et trægtigt vidnesbyrd om hvilke venskabsbaand missionsstrævet med sine glæder og savn kan knytte vennestrene imell. m.	PAA
Det kommer sig ogsaa særligt godt, at Distriktsformand, som er en sjælden dygtig Stolemand, samt at hans Kald, som er det største og tældste her paa Sjældet, skal gaa foran i Arbejdet for en saa vigtig Sag.	O. saa vi præster glede os over danne gave. Vi står alle i en taknemmelig Hjældesgjeld til Pastor Sperati, som under vores møder og konferenser saa ofte har opmuntret os og gledet os ved sin lejlighed og d. ilige maneripil	HEROLD.
Pastor Foss og hans Menighed ved godt, at det fun er Kirken, som besidder og kan bruge det eneste og rette Opdragelsesmiddel nemlig Guds Ord. Det er derfor en Sag vel værd at støtte. Det er derfor ogsaa en alvorlig og farlig Sag at forhindre at støtte den.	Tilhæmmen, \$211.00 Der er for Kvitteret for 189.00	Mårt!
Om nogen sulde ville gjøre etie paa Grund af de mange vigtige eller	Allaa nu \$ 22.00	
	tun 50e om Året.	
		KRAABEL & ERICKSON
		Dealers in
		Groceries
		Hardware
		Patent Medicine etc.
		School Books, Stationary Students supplies a speciality.
		PARKLAND, - - - WASH.
		Abonner paa „Pacific Herold“